

Tussenuitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0180A (mr. dr. K. Engel, voorzitter en mr. A.M. Morssinkhof, secretaris)

Klacht ontvangen op : 30 september 2021
Ingediend door : De consument
Tegen : Unigarant N.V., gevestigd te Hoogeveen, verder te noemen de gevolmachtigde
Datum uitspraak : 8 maart 2022
Aard uitspraak : Niet-bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen

Samenvatting

Tussenuitspraak. Bootverzekering. Van buiten komende schadeoorzaak, eigen gebrek. De consument heeft in april 2020 een boot gekocht. Op 16 september 2020 is het motorruim van de boot voor ongeveer 1/3^e deel onder water komen te staan door lekkage van de schroefasdichting van de boot. De gevolmachtigde heeft geweigerd om de schade aan de technische installaties in het motorruim te vergoeden. Volgens de gevolmachtigde is de schade veroorzaakt door elektrolytische corrosie van een onderdeel van de schroefas. De consument heeft dit betwist. Volgens hem valt de schade onder de dekking van de verzekering, omdat de schade aan de technische installaties is veroorzaakt door een van buiten komende schadeoorzaak of door een eigen gebrek anders dan elektrolytische corrosie. De commissie vindt dit niet bewezen en gaat uit van het standpunt van de gevolmachtigde met betrekking tot de oorzaak van de schade. De consument zal evenwel in de gelegenheid worden gesteld om, in overeenstemming met artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden, een contra-expert onderzoek te laten verrichten naar de schadeoorzaak.

I. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de gevolmachtigde; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van de gevolmachtigde; 5) het voorgenomen pleidooi op de hoorzitting van de consument en 6) de reactie van de gevolmachtigde op het voorgenomen pleidooi op de hoorzitting van de consument.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 17 januari 2022. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn echtgenote [naam echtgenote]. De gevolmachtigde was eveneens aanwezig.
- 1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

1.4 Deze uitspraak betreft een tussenuitspraak.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument is eind april 2020 eigenaar geworden van motorjacht de Albatros, verder te noemen ‘de boot’. De consument heeft de boot voor de aankoop laten keuren door een HISWA-deskundige en de door de deskundige geconstateerde onvolkomenheden en gebreken heeft hij laten herstellen door een scheepswerf. Voor de boot heeft de consument een ANWB Bootverzekering afgesloten met WA + Uitgebreid Casco dekking, verder te noemen ‘de verzekering’. De verzekering is afgesloten bij de gevolmachtigde voor rekening en risico van UVM Verzekeringsmaatschappij N.V.
- 2.2 Uit artikel 29 aanhef en lid 11 van de toepasselijke verzekeringsvoorwaarden volgt dat de consument verzekeringsdekking heeft voor ‘schade ontstaan door (...) van buiten komende schadeorzaken’. Artikel 1 lid 16 van de toepasselijke verzekeringsvoorwaarden geeft een definitie van het begrip ‘Van buiten komende schadeorzaken’:

“Artikel 1. Wat bedoelen wij met de volgende begrippen?

(...)

16. Van buiten komende schadeorzaken

Een tot schade leidende, plotselinge, onverwachte, buitengewone, bijzondere en van de normale gang van zaken afwijkende gebeurtenis, die een oorsprong heeft die buiten het verzekerd object ligt. Een afwijkende gebeurtenis kan zijn: aanvaring, schipbreuk, verontreiniging, ongedierte, overstroming.”

- 2.3 In de verzekeringsvoorwaarden wordt een onderscheid gemaakt tussen twee vormen van eigen gebrek: eigen gebrek gelegen in de aard van de zaak en eigen gebrek gelegen in de hoedanigheid van de zaak. In artikel 1 lid 15 wordt dit als volgt uitgelegd:

“Artikel 1. Wat bedoelen wij met de volgende begrippen?

(...)

15. Eigen gebrek

Wij onderscheiden twee vormen van eigen gebrek:

- a. Er doet zich een geleidelijk proces voor, zoals: slijtage, veroudering, verrotting, verwerking, verharding, verkleuring, licht- en vochtinwerking, delaminatie, osmose, (galvanische) corrosie, elektrolyse, vervuiling, dichtslibbing, uitdroging, materiaalmoetheid.*
- b. Wanneer het verzekerd object of een onderdeel daarvan, in vergelijking met zaken van dezelfde soort en kwaliteit, een niet te verwachten eigenschap bezit.*

Dit is een materiaalfout of een fout in de oorspronkelijke constructie, oorspronkelijke bouw of het oorspronkelijke ontwerp. Hierdoor is het verzekerd object of een onderdeel daarvan niet meer geschikt voor het doel waarvoor het bestemd was.”

- 2.4 Artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden voorziet in dekking voor schade veroorzaakt door de vorm van eigen gebrek bedoeld in artikel 1 lid 15 onder b., dus voor schade veroorzaakt door eigen gebrek gelegen in de hoedanigheid van de zaak.
- 2.5 De vorm van eigen gebrek bedoeld onder a. van artikel 1 lid 15 komt aan de orde in artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden, waarin een aantal schadeoorzaken van de dekking is uitgesloten. Eén van die uitgesloten schadeoorzaken betreft ‘Eigen gebrek (aard van de zaak)’. Hiermee is schade veroorzaakt door een aantal met name genoemde geleidelijke processen van de dekking uitgesloten, waaronder schade veroorzaakt door ‘elektrolyse’:

“Artikel 34. Niet verzekerd

Bij de dekking Basis Casco en Uitgebreid Casco is niet verzekerd:

(...)

8. Eigen gebrek (aard van de zaak)

Schade door een geleidelijk proces zoals: slijtage, veroudering, verrotting, verwerking, verharding, verkleuring, licht- en vochtinwerking, delaminatie, (galvanische) corrosie, elektrolyse, vervuiling, dichtslibbing, uitdroging, materiaalmoetheid.”

- 2.6 Van belang is verder de volgende regeling in artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden, die betrekking heeft op de wijze waarop schade wordt vastgesteld. Deze regeling heeft betrekking op het vaststellen van zowel de omvang van de schade (vgl. art. 7:959 lid 1 BW), als van de oorzaak van een schadegebeurtenis (niet wettelijk geregeld):

“Artikel 13. Hoe stellen wij de schade vast?

1. De omvang van de schade en de oorzaak van een schadegebeurtenis worden vastgesteld door:

- a. jou en ons. Dit gebeurt in onderling overleg;*
  - b. een door ons benoemde expert;*
  - c. een door ons benoemde expert en een door jou benoemde expert. In dat geval benoemen deze experts vooraf samen een arbiter (derde expert). Deze arbiter zal in gevallen waarin beide experts van mening verschillen een bindend advies uitbrengen. Dit advies ligt binnen de grenzen van de door de twee experts vastgestelde omvang van de schade, dan wel schadeoorzaak.*
- 2. Wij betalen de expertisekosten van de expert die door ons is benoemd. Benoem je zelf een expert? Dan betaal je zelf deze expertisekosten.*

De kosten van de arbiter worden door ons betaald. Als de arbiter jouw expert in het gelijk stelt dan vergoeden wij de redelijke kosten van jouw expert. Deze regeling geldt alleen voor materiële schade.

3. De door de expert(s) vastgestelde omvang van de schade kan worden herzien als aangetoond wordt dat er:

- a. rekening gehouden werd met onjuiste gegevens;*
- b. rekenfouten zijn gemaakt.*

Laten wij het schadebedrag door een expert vaststellen? Dan erkennen wij daarmee nog niet dat wij de schade aan jou moeten vergoeden.”

- 2.7 Op 16 september 2020 is het motorruim van de boot voor ongeveer 1/3^e deel onder water komen te staan. Na berging door een bergingsbedrijf bleek dat het water via de schroefasdichting van de boot naar binnen gutste. In het motorruim is schade ontstaan aan de stuwdruklager, de homokineet, de vuilwaterpomp, elektronische afsluiters en de koelkast. De totale schade aan deze technische installaties bedraagt € 6.098,50, exclusief het vernieuwen van de schroefas.
- 2.8 Een dag later heeft de consument de schade gemeld bij de gevolmachtigde. Vervolgens is de boot onderzocht door een door de gevolmachtigde ingeschakelde expert, te weten de heer [X] van Vijzelaar Expertise (hierna: ‘de expert’).
- 2.9 De expert heeft in zijn rapport van 19 oktober 2020 de volgende constatering opgenomen:

“Het verzekerde vaartuig is uitgevoerd met een Profiseal schroefasdichting. Dit schroefasdichtingssysteem werkt met een drukveer. Deze drukveer zorgt ervoor dat de metalen afdichtingsring op de schroefas tegen het afdichtingsvlak van de messing behuizing van de schroefasdichting wordt gedrukt. De drukveer wordt met een ring geborgd op de schroefas. Deze ring wordt met inbusbouten vastgezet. De borgring is losgekomen en naar achter verschoven.

De schroefas is ter plaatse van de borgring van de drukveer aangetast door elektrolytische corrosie. Ter plaatse van het binnenlager is de schroefas aangetast door spleetcorrosie. De schroefas zal vervangen moeten worden.

(...).”

- 2.10 De oorzaak van de schade is volgens de expert “*elektrolytische corrosie*”, waardoor de borging van de drukveer (naar de commissie begrijpt: een onderdeel van de schroefas) is losgekomen:

“De borging van de drukveer is door elektrolytische corrosie losgekomen, waarna de drukveer van spanning is geraakt met als gevolg dat de schroefasdichting abrupt grote hoeveelheden water heeft doorgelaten.

(...)

Feit is echter dat de schroefas is aangetast door elektrolytische corrosie. Ook de scheggen zijn door elektrolyse aangetast, terwijl het onderwaterschip zes weken daarvoor nog in de antifouling is gezet. Wij kunnen derhalve niet uitsluiten dat de elektrolytische inwerking een rol heeft gespeeld bij het loskomen van de borging van de drukveer. De exacte tijdsperiode van de elektrolytische inwerking/aantasting kan niet worden aangegeven.”

- 2.11 De gevolmachtigde heeft het uitkeringsverzoek van de consument afgewezen omdat geen sprake is van een gedekte schadeoorzaak en – voor zover dat anders zou zijn – met een beroep op de uitsluiting van schade door elektrolyse in artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden (nummer 2.2 en verder hiervoor).

De klacht en vordering

- 2.12 De consument wil dat de gevolmachtigde alsnog de schade aan de technische installaties (nummer 2.7 hiervoor) vergoedt. Het gaat om een bedrag van € 6.098,50.
- 2.13 De klacht van de consument is dat de gevolmachtigde ten onrechte dekking afwijst. Volgens de consument heeft de expert van de gevolmachtigde dekking toegezegd. Daarnaast bestaat er volgens de consument dekking op grond van artikel 29 aanhef en lid 11 van de verzekeringsvoorwaarden voor schade veroorzaakt door een van buiten komende schadeoorzaak. Ook doet de consument een beroep op artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden voor schade veroorzaakt door een eigen gebrek. De consument betwist dat de schade is veroorzaakt door elektrolyse. De uitsluiting van schade als gevolg van een geleidelijk proces in artikel 34 lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden is daarom niet van toepassing. Aan de gebruiks- en onderhoudsvereisten in artikel 19 van de verzekeringsvoorwaarden is naar het oordeel van de consument meer dan voldaan. Als dekking zou ontbreken, dan is de verzekering een misleidend product. De uitleg van de verzekeringsvoorwaarden door de gevolmachtigde strookt dan immers niet met de brede dekking van de verzekering die op de website van de ANWB wordt gepretendeerd.

Het verweer

2.14 De gevolmachtigde heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie zal hierna eerst de vraag beantwoorden of de gevolmachtigde tot uitkering is gehouden omdat, zoals de consument aanvoert, de door hem ingeschakelde expert dekking heeft toegezegd. Vervolgens komt de vraag aan de orde of de consument dekking heeft voor de door hem geleden schade aan de technische installaties op grond van artikel 29 aanhef en lid 11 (randnummer 2.2 hiervoor) en/of artikel 31 (randnummer 2.4) van de polisvoorwaarden. Daarna zal het in deze tussenuitspraak gaan over het beroep van de gevolmachtigde op artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden (nummer 2.5 hiervoor). Hierna zal de stelling van de consument dat de door de gevolmachtigde aangeboden verzekering een misleidend product is, besproken worden. Ten slotte komt aan de orde artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden (nummer 2.6 hiervoor). Artikel 13 houdt een regeling in voor het vaststellen van de oorzaak van een schadegebeurtenis. De commissie zal afsluiten met een samenvattende slotsom.
- 3.2 Of de schade aan de technische installaties onder de dekking van de verzekering valt, hangt af van wat in de verzekeringsvoorwaarden is bepaald (zie vanaf nummer 2.2 hiervoor). In die voorwaarden staat wat partijen met elkaar hebben afgesproken.
- 3.3 Voorop staat dat bij de uitleg van een schriftelijk contract, zoals een verzekering, steeds van beslissende betekenis zijn: alle omstandigheden van het concrete geval, gewaardeerd naar hetgeen de maatstaven van redelijkheid en billijkheid meebrengen.¹ Nu partijen niet hebben onderhandeld over de verzekeringsvoorwaarden geldt dat de uitleg van die voorwaarden met name afhankelijk is van objectieve factoren, zoals de bewoordingen waarin de voorwaarde is gesteld, gelezen in het licht van de verzekeringsvoorwaarden als geheel.²
- 3.4 Daarbij geldt dat bij een consumentenovereenkomst, zoals de onderhavige verzekering, de bepalingen voor de consument duidelijk en begrijpelijk moeten zijn opgesteld. Bij twijfel over de betekenis van een bepaling gaat de voor de consument meest gunstige uitleg voor. Dit is de zogenoemde *contra proferentem*-regel, die is opgenomen in artikel 6:238 lid 2, tweede zin, Burgerlijk Wetboek (verder te noemen 'BW').

---

¹ Zie rechtsoverweging 3.6 van de volgende uitspraak van de Hoge Raad: HR 25 november 2016 (ECLI:NL:HR:2016:2687), te vinden op www.rechtspraak.nl.

² Zie rechtsoverweging 3.3.2 van het arrest van de Hoge Raad van 13 april 2018 (ECLI:NL:HR:2018:601) en rechtsoverweging 3.7.5 van HR 28 september 2018 (ECLI:NL:HR:2018:1800), te vinden op www.rechtspraak.nl.

3.5 Wat betreft de bewijslastverdeling volgt uit artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering het uitgangspunt dat de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten – bij voldoende betwisting door de wederpartij – haar stellingen moet bewijzen. Dit betekent dat het aan de consument is om te bewijzen dat de schade onder de dekking valt en aan de gevolmachtigde om te bewijzen dat er een uitsluiting van toepassing is.

Geen dekkingstoezegging

3.6 In opdracht van de gevolmachtigde heeft de heer [X] van Vijzelaar Expertise onderzoek gedaan naar de oorzaak en de omvang van de schade. De consument stelt dat de heer [X] hem op 2 oktober 2020 per e-mail heeft verzocht om opdracht te geven tot herstel, zonder te vermelden dat de schade niet is verzekerd. Pas nadat de consument opdracht heeft gegeven tot herstel, heeft de heer [X] alsnog dekking voorbehouden. Volgens de consument is dat te laat en is er dekking toegezegd.

3.7 De commissie is van oordeel dat de heer [X] geen dekking heeft toegezegd. Een dergelijke toezegging valt in diens e-mail van 2 oktober 2020 niet te lezen. De commissie wijst in dit verband ook op de eerste e-mail van Vijzelaar Expertise aan de consument van 23 september 2020 (bijlage 7 bij het klachtformulier). Hierin staat:

“Op voorhand willen wij u er op wijzen dat het inschakelen van een expert c.q. onze schadevaststelling niet automatisch inhoudt dat uw schadeclaim onder de polisdekking valt, maar ter uiteindelijke beoordeling aan uw verzekeraar is.”

3.8 Op grond hiervan moest het voor de consument duidelijk zijn dat de heer [X] zijn werkzaamheden onder voorbehoud van dekking uitvoerde. Alleen al om die reden kan uit de e-mail van de heer [X] van 2 oktober 2020 geen toezegging van dekking volgen. Dit betekent dat de commissie het beroep van de consument op toezegging van dekking afwijst.

Van buiten komende schadeoorzaak of eigen gebrek gelegen in de hoedanigheid van de zaak vooralsnog niet komen vast te staan

3.9 De consument stelt dat de technische installaties in het motorruim verloren zijn gegaan als gevolg van schipbreuk en het plotseling binnenstromen van buitenwater. Daarmee is de schade volgens de consument gedekt als een van buiten komende schadeoorzaak, zoals bedoeld in artikel 29 aanhef en lid 11 en artikel 1 lid 16 van de verzekeringsvoorwaarden (nummer 2.2 hiervoor), althans voor wat betreft de schade aan de technische installaties.

3.10 De consument heeft ook een beroep gedaan op dekking voor een eigen gebrek in de zin van artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden (nummers 2.3 en 2.4 hiervoor) gedaan.

3.11 De commissie beoordeelt deze standpunten als volgt.

3.12 Gemakshalve herhaalt de commissie hier nog eens de tekst van artikel I lid 16 van de verzekeringsvoorwaarden:

“Artikel I. Wat bedoelen wij met de volgende begrippen?

(...)

16. Van buiten komende schadeoorzaken

Een tot schade leidende, plotselinge, onverwachte, buitengewone, bijzondere en van de normale gang van zaken afwijkende gebeurtenis, die een oorsprong heeft die buiten het verzekerd object ligt. Een afwijkende gebeurtenis kan zijn: aanvaring, schipbreuk, verontreiniging, ongedierte, overstroming.”

3.13 De commissie vindt het niet voor de hand liggen dat het binnenstromen van buitenwater op zichzelf kan worden aangemerkt als een van buitende komende schadeoorzaak in de zin van artikel 29 aanhef en lid 11 en artikel I lid 16 van de verzekeringsvoorwaarden. Dit zou niet passen bij een objectieve lezing van de definitie in de laatstgenoemde bepaling. Uit die definitie volgt immers dat de schade moet zijn veroorzaakt door “een (...) gebeurtenis, die een oorsprong heeft die buiten het verzekerd object ligt”. De schadetoebrengende gebeurtenis moet dus een ‘eerste’ (het woord ‘oorsprong’ duidt hierop) oorzaak hebben die buiten de boot ligt. Het binnenstromen van water kan niet op zichzelf als een dergelijke oorzaak worden aangewezen. Hieraan moet immers logischerwijs een oorzaak voorafgaan.

3.14 In dit verband wijst de commissie erop dat partijen het met elkaar eens zijn dat het buitenwater is binnengestroomd doordat de borgring van de drukveer van de schroef-afdichting is losgekomen. Hierna in nummers 3.22 t/m 3.28 zal de commissie uitleggen waarom zij voorlopig uitgaat van elektrolyse als oorzaak van het loskomen van de borgring. Vooralsnog is dus niet gebleken dat de eerste oorzaak van het binnenstromen van water buiten de boot ligt.

3.15 Daarop strandt ook het argument van de consument dat sprake is geweest van schipbreuk of overstroming. Ook voor deze ‘afwijkende gebeurtenissen’ geldt dat er een eerste oorzaak buiten de boot moet zijn, waarvan dus vooralsnog niet is gebleken.

3.16 Het voorgaande betekent dat de consument vooralsnog geen beroep toekomt op artikel 29 aanhef en lid 11 en artikel I lid 16 van de verzekeringsvoorwaarden (*van buitende komende schadeoorzaak*).

3.17 Met betrekking tot het beroep van de consument op artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden (zie nummers 2.3, 2.4 en 3.10 hiervoor) merkt de commissie het volgende op.

- 3.18 Bij zijn beroep op artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden voert de consument aan dat er kennelijk sprake is geweest van een bepaalde kwaliteit van de schroefas en/of van een fout in de oorspronkelijk constructie die niet was te verwachten. De consument wijst er in dit verband op dat noch bij de keuring die in het kader van het aankopen van de boot is verricht, noch bij de daaropvolgende proefvaart, problemen en/of lekkages zijn geconstateerd. Met andere woorden: volgens de consument kan het gelet daarop niet anders dan dat de schade veroorzaakt is door een eigen gebrek in de zin van artikel 31. Verder stelt hij dat experts hem hebben bevestigd dat een schroefas normaliter 50 tot 100 jaar zou moeten meegaan.
- 3.19 Ook hier is het uitgangspunt dat de consument moet aantonen dat de door hem gevorderde schade gedekt is op grond van artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden. Het is dus aan de consument om aannemelijk te maken dat sprake is van een materiaal- of constructiefout. De commissie is van oordeel dat het niet ontdekken van problemen of lekkages bij de aankoopkeuring en een mogelijk langere gemiddelde levensduur hiervoor niet voldoende zijn. Niet elke materiaal- of constructiefout zal bij een aankoopkeuring aan het licht komen. De gevolmachtigde heeft betwist dat de levensduur van de schroefas van de boot 50 tot 100 jaar is. Het niet behalen van de gemiddelde levensduur is ook niet zonder meer te wijten aan een materiaal- of constructiefout. De gevolmachtigde heeft bovendien gesteld dat volgens de heer [X] geen sprake is van een materiaalfout en/of fout in de constructie. Dit betekent dat de consument vooralsnog niet heeft aangetoond dat sprake is van een eigen gebrek in de hoedanigheid van de zaak.

Tussenconclusie

- 3.20 Het voorgaande betekent dat de consument naar het oordeel van de commissie vooralsnog niet heeft aangetoond dat de door hem geleden schade aan de technische installaties is veroorzaakt door een van buiten komende schadeoorzaak in de zin van artikel 29 aanhef en lid II en artikel I lid 16 van de verzekeringsvoorwaarden of door een eigen gebrek gelegen in de hoedanigheid van de zaak in de zin van artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden.
- 3.21 Hierna komt nog aan de orde:
- het beroep van de gevolmachtigde op de dekkingsuitsluiting van artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden: de gevolmachtigde gaat ervan uit dat de schade is veroorzaakt door elektrolytische corrosie;
  - de vraag of, zoals de consument aanvoert, de verzekering als een misleidend product moet worden aangemerkt;
  - de regeling van artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden.

Het beroep van de gevolmachtigde op de dekkingsuitsluiting van artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden ('elektrolyse')

- 3.22 In haar overwegingen hiervoor heeft de commissie vastgesteld dat de consument vooralsnog niet heeft aangetoond dat de schadeoorzaak onder de dekking van de verzekering valt; niet is komen vast te staan dat de schade veroorzaakt is door een van buiten komende schadeoorzaak in de zin van artikel 1 lid 16 van de verzekeringsvoorwaarden of door een eigen gebrek gelegen in de hoedanigheid van de zaak in de zin van artikel 31 van de verzekeringsvoorwaarden.
- 3.23 De commissie gaat hier volledigheidshalve nog in op het beroep van de gevolmachtigde op de dekkingsuitsluiting van artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden ('elektrolyse') (zie nummer 2.5 hiervoor), omdat dit beroep van de gevolmachtigde een belangrijk punt van geschil vormt in de discussie tussen partijen.
- 3.24 Het is aan de gevolmachtigde om te stellen en, zo nodig, te bewijzen dat de dekkingsuitsluiting van artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden van toepassing is (zie nummer 3.5 hiervoor). In deze bepaling is, kort gezegd, schadeveroorzaking door elektrolyse (een geleidelijk proces) van de dekking uitgesloten.
- 3.25 De commissie is van oordeel dat de gevolmachtigde (voorlopig) in zijn bewijslevering is geslaagd. Zij vindt het aannemelijk dat het loskomen van de borgring van de schroefas veroorzaakt is door elektrolyse. De door de gevolmachtigde ingeschakelde expert de heer [X] – wiens deskundigheid niet door de consument is betwist – is daarin zeer stellig in zijn rapport van 19 oktober 2020 (nummers 2.9 en 2.10 hiervoor). De zin "*Wij kunnen derhalve niet uitsluiten dat de elektrolytische inwerking een rol heeft gespeeld bij het loskomen van de borging van de drukveer.*" (nummer 2.10 hiervoor) is hoogstens wat ongelukkig. De commissie acht het begrijpelijk dat de consument op deze zin heeft gewezen, nu uit deze zin twijfel spreekt. De gevolmachtigde heeft echter tijdens de hoorzitting gesteld dat de heer [X] desgevraagd heeft bevestigd dat hij zeker is van zijn conclusie dat de borgring is losgekomen als gevolg van elektrolyse.
- 3.26 De commissie merkt in dit verband op dat het aan de consument is om deze conclusies van de heer [X] te bestrijden. Vooralsnog is de consument daarin niet geslaagd.

In par. 3 van zijn repleik heeft de consument op de volgende foto gewezen:

3.27 Volgens de consument is op deze foto te zien: “de plaats van de bevestiging in de schroefas (...) alwaar de borgring van de schroefasafdichting op de schroefas heeft vast gezeten”. Hij voert aan dat op deze plaats (bedoeld zal zijn: de plek aangeduid door de rode pijl) een drukpunt van de inbusbout c.q. borgbout zichtbaar is. Volgens de consument is ter plaatse van de drukpunten (naar de commissie begrijpt: specifiek op de plek van het drukpunt) van corrosie geen sprake. Volgens de consument is het zo dat als van corrosie ook maar enigszins sprake zou zijn geweest, de drukpunten dan niet meer te zien zouden zijn. De consument wijst er in dit verband verder op dat rondom de plek waar de borgring heeft vastgezet, de schroefas niet door corrosie is aangevreten; volgens de consument is enkel sprake van verkleuring. Volgens de consument bevestigt het zichtbaar aanwezige drukpunt dat de inbusbout c.q. borgbout juist goed op de schroefas vastzat. Dhr. [Y] heeft aan de consument verklaard dat er van corrosievorming op de drukveren geenszins sprake is.

3.28 De commissie kan deze stellingen van de consument echter, mede bij gebrek aan technische kennis, niet goed volgen. Het is de commissie niet duidelijk waarom, zoals de consument stelt, het feit dat de drukpunten nog zichtbaar zijn afdoet aan de conclusie van de heer [X]. De commissie ziet op de foto vooral een behoorlijk aangetast onderdeel. Het ziet er niet direct uit als enkel verkleuring. Niet uitgesloten is dan ook dat het hier wel degelijk om schade door elektrolyse gaat. Daarbij speelt ook mee dat de consument tijdens de hoorzitting heeft verklaard dat hij geen expert is op het onderhavige gebied.

Geen misleidend product

3.29 De consument heeft aangevoerd dat de verzekering een misleidend product is. Volgens de consument pretendeert de gevolmachtigde op de website van de ANWB een goede en zorgeloze cascodekking aan te bieden, ook voor schade veroorzaakt door een eigen gebrek. Als echter de uitleg van de verzekeringsvoorwaarden van de gevolmachtigde wordt gevolgd, heeft die dekking alleen te gelden voor nieuwe boten. Bij boten ouder dan 15 jaar, zoals de boot van de consument, is de dekking voor eigen gebrek een schijndekking.

Dat is volgens de consument des te meer onrechtvaardig omdat hij er alles aan heeft gedaan om de boot in optimale staat van onderhoud en conditie te krijgen.

- 3.30 De commissie begrijpt de teleurstelling van de consument, maar is van oordeel dat de consument er niet van mocht uitgaan dat de verzekering onder alle omstandigheden dekking zou bieden voor schade door een eigen gebrek. De gevolmachtigde heeft onbetwist aangevoerd dat op de openingspagina van de verzekering op de website van de ANWB een link naar de verzekeringsvoorwaarden en de verzekeringskaart in pdf-formaat staat, naast een beknopt overzicht van de dekking. In de verzekeringsvoorwaarden staat omschreven wat wel en niet verzekerd is. Wat betreft eigen gebrek komt deze omschrijving overeen met de informatie die wordt getoond als in het overzicht van de te kiezen dekking op de website op de “i” bij “Vandalisme/vorst/eigen gebrek” wordt geklikt. Voor deze dekking is niet relevant of de consument een verwijt valt te maken van de staat van onderhoud en de conditie van de boot. De beperking tot een termijn van 15 jaar heeft alleen betrekking op de motor. Van een schijndekking is geen sprake. De verzekering is verder ook geen misleidend product.³ Nu een eventuele contra-expertise aan dit oordeel niet kan afdoen, zal het beroep van de consument op misleiding bij einduitspraak worden afgewezen.

De regeling van artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden

- 3.31 Tijdens de hoorzitting is besproken dat de consument, in overeenstemming met artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden (nummer 2.6 hiervoor), gelegenheid krijgt om alsnog een contra-expert in te schakelen met het oog op de vaststelling van de oorzaak van de schade.

- 3.32 De commissie wijst er in dit verband op dat het begrip expert in artikel 1 lid 7 van de verzekeringsvoorwaarden als volgt is gedefinieerd:

“Een deskundig persoon, die als expert is ingeschreven bij het NIVRE (Nederlands Instituut van Register Experts), bij het NVEP (Nederlandse Vereniging van Experts op Pleziervaartuigengebied) of door ons is goedgekeurd.”

De gevolmachtigde stelt dus eisen aan de persoon van een eventueel door de consument in te schakelen contra-expert.

- 3.33 Verder wijst de commissie erop dat de kosten van een contra-expert in beginsel voor rekening van de consument komen (zie artikel 13 lid 2 van de verzekeringsvoorwaarden (nummer 2.6 hiervoor)). Dit is alleen anders indien, kort gezegd, de door de consument benoemde contra-expert naar het oordeel van de in lid 2 genoemde arbiter gelijk heeft over het onder de dekking vallen van de schadeoorzaak.

---

³ Zie ook de uitspraak van de Commissie van Beroep van 5 januari 2017 (CvB 2017-001), te vinden op www.kifid.nl.

- 3.34 De commissie merkt op dat, anders dan de consument nog heeft aangevoerd, de regeling van artikel 13 voor wat betreft de vaststelling van de oorzaak van de schade niet in strijd is met artikel 7:959 lid 1 BW en het oordeel van de Hoge Raad over deze bepaling in een procedure tussen de Stichting Ombudsman Schadeverzekeringen en Achmea.⁴ Artikel 7:959 lid 1 BW en hetgeen de Hoge Raad daarover in de betreffende uitspraak heeft geoordeeld, ziet uitsluitend op kosten gemaakt ter vaststelling van de *hoogte* van de schade.⁵ Tussen de consument en de gevolmachtigde staat niet de hoogte van de schade, maar de *oorzaak* van de schade ter discussie. Noch art. 7:959 lid 1 BW, noch de uitspraak van de Hoge Raad staat eraan in de weg dat in de verzekeringsvoorwaarden eisen worden gesteld aan de persoon van de contra-expert die door de verzekerde wordt ingeschakeld voor onderzoek naar de *oorzaak* van de schade en dat wordt vastgelegd dat de kosten van die contra-expert in beginsel door de verzekerde worden betaald.
- 3.35 Uit artikel 1 lid 7 van de verzekeringsvoorwaarden volgt als gezegd dat de consument een NIVRE-expert, een expert van NVEP of een door de gevolmachtigde goedgekeurde expert kan inschakelen voor onderzoek naar de oorzaak van de schade. De gevolmachtigde heeft tijdens de hoorzitting laten weten niet in te stemmen met de inschakeling van de heer [Y] als contra-expert, omdat de heer [Y] zich door zijn betrokkenheid als reparateur aan de zijde van de consument al een oordeel heeft gevormd en niet meer objectief is. De commissie acht het niet onredelijk dat de gevolmachtigde om deze reden geen goedkeuring verleent aan de inschakeling van de heer [Y] als contra-expert. Uiteraard kan een andere door de consument in te schakelen contra-expert wel contact opnemen met de heer [Y] om kennis te nemen van diens bevindingen en zich daar een oordeel over vormen. Daarbij valt in te zien dat – zoals de consument stelt – de gevolmachtigde ook een andere expert zou moeten inschakelen omdat de heer [X] ook niet meer objectief is. Anders dan de heer [Y] echter is de heer [X] door de gevolmachtigde na de schade juist ingeschakeld als expert om de schade vast te stellen zoals bedoeld in artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden.
- 3.36 Volledigheidshalve merkt de commissie nog op dat uit artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden volgt dat de kosten van de – in geval van verschil van mening tussen de heer [X] en een eventueel in te schakelen contra-expert – arbiter voor rekening van de gevolmachtigde komen. Dit is tijdens de zitting ook bevestigd door de gevolmachtigde.

Slotsom

- 3.37 De commissie is van oordeel dat er geen dekking is toegezegd en dat de verzekering geen misleidend product is. Deze oordelen van de commissie staan vast en zullen dus bij einduitspraak niet wijzigen.

---

⁴ HR 28 januari 2022 (ECLI:NL:HR:2022:81), te vinden op www.rechtspraak.nl.

⁵ Zie ook randnummer 2.5 van de conclusie van A-G Hartlief bij het arrest van de Hoge Raad van 28 januari 2022 (ECLI:NL:HR:2022:81).

- 3.38 Verder is de commissie van oordeel dat vooralsnog niet is gebleken dat de door de consument gevorderde schade aan de technische installaties in het motorruim valt onder de door artikel 29 aanhef en lid 11 (nummer 2.2 hiervoor) en/of artikel 31 (nummer 2.4) van de polisvoorwaarden geboden verzekeringsdekking. Van (schadeveroorzaking door) een van buitende komende schadeoorzaak of een eigen gebrek gelegen in de hoedanigheid van de zaak is vooralsnog niet gebleken. De commissie gaat er daarentegen vooralsnog vanuit (zie nummer 3.25 hiervoor) dat de gevolmachtigde een beroep toekomt op dat de dekking-uitsluiting van artikel 34 aanhef en lid 8 van de verzekeringsvoorwaarden voor schade door elektrolyse.
- 3.39 De consument zal in de gelegenheid worden gesteld om een contra-expert te benoemen overeenkomstig artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden. De commissie wijst in dit verband op haar overwegingen over deze bepaling in nummers 3.31 e.v. hiervoor.

4. De beslissing

De commissie stelt de consument in de gelegenheid om binnen vier weken na dagtekening van deze tussenuitspraak te laten weten of hij een contra-expert wil inschakelen en zo ja, wie hij als contra-expert wil inschakelen. Indien de consument een contra-expert voordraagt, zal de gevolmachtigde in de gelegenheid worden gesteld om hierop te reageren. Ziet de consument af van een contra-expertise, dan zal de commissie einduitspraak doen. De commissie houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.